

En Çelimsiz Sırlarım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Ekim 2016

Benliksiz yarınları seninle yol almayı dilediğim:
Dilendiğimdi sevdan, dilinden düşürmediğin
En içli yakarış,
Hamdolsun demek kadar,
Birincil aidiyet,
Muhafaza ettiğim sen yarım.

Dilimde kekremesi ve gönülsüz yarınısızlığım;
Sensiz cümleler dokunurken yarama:
Yansız telaşların, densiz savaşlarım,
Soluksuz nöbetlerimden arda kalan
Sisin çömez yetimi,
Gözlerinde eriyen mum ışığımı
Güneşe armağan eden
Belli ki en çelimsiz sırlarım.

Azade edilesi en kıdemli mertebe,
Ulaşmakla kalmayıp
Burnumu sürtmek en derin hazan:
Ötelenmelerden ibaret kim bilir kaçınıcı yaram?

Dengi dengine bir öfke kaynasa da içimde,
Susmalarını içtiğim kuru çeşmenin yalnızlığı;
Dertop olmuş kimliksizliklerin girdabında kaybolmuşluğum:
Her bir katresi
Ve en sinsi tehdit;
Ansızın bıçaklandığımdan
Bu yana,
Kemiren kurtçuklara hibe ettiğim densizliğimden
Sızan en renksiz irin.

Gözlerin akı dönerken ala,
Alayı nöbetlerin,
Konuşmayı beceremediğim
O tedirgin lehçem.

Detaysız imlerde miadı dolmuş,
Sıra sıra meşk eden hüzün yüklü serzenişin mabedi
Yine aşkı tevafuk bellemiş yürek sızısı.
Dönmek ekseninde,
Dönüşmek kıvılcıma,
Nazarında bir celp belki de
Anlamsızlığın soluduğunda,
Soluk soluğa düştüğüm düş pazarında;
Koşmak peşi sıra bilinmez;
Detaylarda kaybolmakla eş değer
Saptığım tali yollar:
Bile bile o çıkmazın sapağında,
Çakma aşklara dil uzatan aşk meleği
Siper etmişken büründüğüm kefeni.

Densiz tehditler,
Varsıl bir ikamet olsa da şu kayıp yürek,
Hazana teğet geçen bir ekim sabahı,
Dünden öncesi olmayan,
Yarınsızlıkların kiblesini tehir eden...

Sıkılğan yanım;
Sokulgan cümlelerimin gözünü tehdit bürümüşken,
Hangi akli evvel sancıyı geçirecek ki
Özlem denen hezeyan?

Sağdan sola sayarken, takıldığım son hane:
Kimliksizliğimin nüansı işte
Boşluğun takriben o yansızlığından sızan;
Son bir yordam
Olsa da cenge çıktığım
Aşk meydanında,
Hangi akli evvel imge ise
Sensizliği tuş eden.

İhbar etmek aşk'ı,
Çatık kaşlı bir özlemle içmek olsa da

En heyula yoksunluk,
Söz birliđi etmiş onca lehçe,
Çıkmadık candan mademki kesmemişken umudu.
Hardal sarısı ufuklarda,
Uçuşan telaşlı kuş sürüleri;
Seferberlik ilan etmişken
Tehir ettiđimden de öte,
İsmarlamak gelecek sonbaharı.

Henüz damıtılmamış bir hüzün gecesi,
Kıvamını bir türlü tutturamadığım mutluluğun
Çetelesini tutmakla eş değer
Gönülsüz sitemlerimden damlayan
Onca münafık gözyaşı.
Tesellisi yine içimde saklı,
İçin için kaynayan.